A dark, monochromatic photograph of a man with glasses and a dog. The man is in the upper left, looking towards the right. The dog is in the lower center, also looking right. The background is filled with foliage. The name 'Simon' is written in white cursive across the middle of the image.

Simon

Music

Simon

“Can death be sleep, when life is but a dream”

John Keats

Misschien, vreemd genoeg...

Voor dit bundeltje gedichten en tekeningen van Simon heb ik bewust alleen zijn Nederlandse teksten gekozen, niet de Engelse songs. Niet de vertalingen. Ik was kritisch en selectief, kijkend naar de vorm en naar de inhoud.

Hij lachte altijd een beetje verbaasd om mijn onomwonden oordeel over hem: van dat zeg je toch niet als moeder over een zoon. Omgekeerd was hij zelf ook vaak niet mals. We hielden van elkaar en wisten precies wanneer en op welk gebied we elkaar wel of niet moesten ontzien.

Lang geleden schreef ik twee gedichten over elk van onze beide zoons. Martijn noemde ik Prins Rimpelneus. Het gedicht gaat over zijn onbevangenheid die toen, hij was tien, aan het verdwijnen was. Ik spreek de hoop uit dat hij zijn eerlijkheid zal kunnen behouden. Dat stuk kind is er nog steeds in de man van 36, die Martijn nu is.

Simon heette David in het gedicht. Het beschrijft de woede en de energie van een één meter veertig lang, 30 centimeter smal ventje, provocerend, vechtend met zijn katapult tegen de Goliaths van deze wereld. Ook Simon is steeds David gebleven, maar hij heeft het gevecht tegen de absurditeit van de wereld niet kunnen winnen. Hij kon er wel de spot mee drijven, het menselijk onvermogen maakte hem bedroefd, boos en extreem angstig.

Die gevoelens, dat kritisch kijken naar de wereld, ook die zoektocht naar de grenzen van wat mag en kan, de liefde voor de mensen die afwijken van wat wij normaal noemen, de humor waarmee hij naar die mensen keek, zijn vertedering voor dieren, dat vindt u allemaal terug in zijn gedichten. Hij is ook erg duidelijk in de enkele van zijn vele tekeningen die in dit bundeltje zijn opgenomen.

Het allermooiste vind ik zijn visie op het leven verwoord in het gedicht “*Misschien, vreemd genoeg...*” over die jongen in zijn straat: het is een triest verhaal maar die jongen

is authentiek, niet zielig, niet beklagenswaardig: de mensen die hij tot zich toeliet koos hij uit en zo ging het ook met de mensen die hij achter zich liet.

Simon was eenendertig jaar in mijn leven. Wij hebben ons bijna al die tijd innig met elkaar verbonden gevoeld. Hoe verschillend we ook leefden, hoe hij ook de draak stak met mijn plichtsbesef en serieusheid, hoe boos ik ook kon zijn als hij zich overgaf aan gevaarlijke situaties. De heftigheid en intensiteit van zijn leven joegen me angst aan. De afhankelijkheid enerzijds en de vriendschap met die volwassen zoon anderzijds vullden mij met zorg en met trots.

Het maakt zo droevig dat zoveel niet vervuld lijkt te zijn. Ik mis hem voortdurend en dat zal zo blijven. Zijn gedachten zijn er nog. Hier vastgelegd in tekeningen en teksten.

Deze uitgave doet hem recht.

Misschien zou dat genoeg moeten zijn.

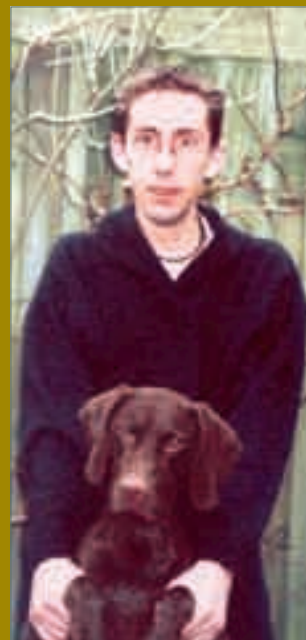
Daniël Rey Piuma, die dit boekje zo aandachtig heeft vormgegeven, gebruikte voor het leven van Simon de metafoor van een koorddanser, een trapezewerker, die sprongen maakt, hoger, verder, en dan valt.

Ik dank Hanneke omdat ze zo lief heeft geholpen bij het uitkiezen van de teksten en bij de gesprekken met Daniël. Jan, Martijn, Joke, vriendinnen en vrienden die mijn berichten over verdriet en verlies hebben gelezen en mij elk op hun eigen wijze probeerden te troosten.

Ik had een zoon.

Hij heeft geleefd.

JOSÉ HURKMANS

Volgorde

ALS IK GROOT BEN	7
IK GA MEZELF	9
FOCUS DOKUS	10
DOKUS	13
HONDENVERSTAND	15
WAT-WEL	17
GEEN I ZOALS	19
NIEMAND	21
HOE HEET JE	22
OXAZEPAM '02	24
VOORBIJ	27
VLUCHTEN	29
MISSCHIEF VREEMD GENOEG	30
GEWILLIGE TREUR	33
VREEMD	35
IETS MOOIS SCHRIJVEN	36
EN ALS IK DAN	39
GOEDE MORGEN	41
ACHTERAF	43
ALS	45
WAAROM	46
FATHER	49
WEET JE WEL	51
NAWOORD	52

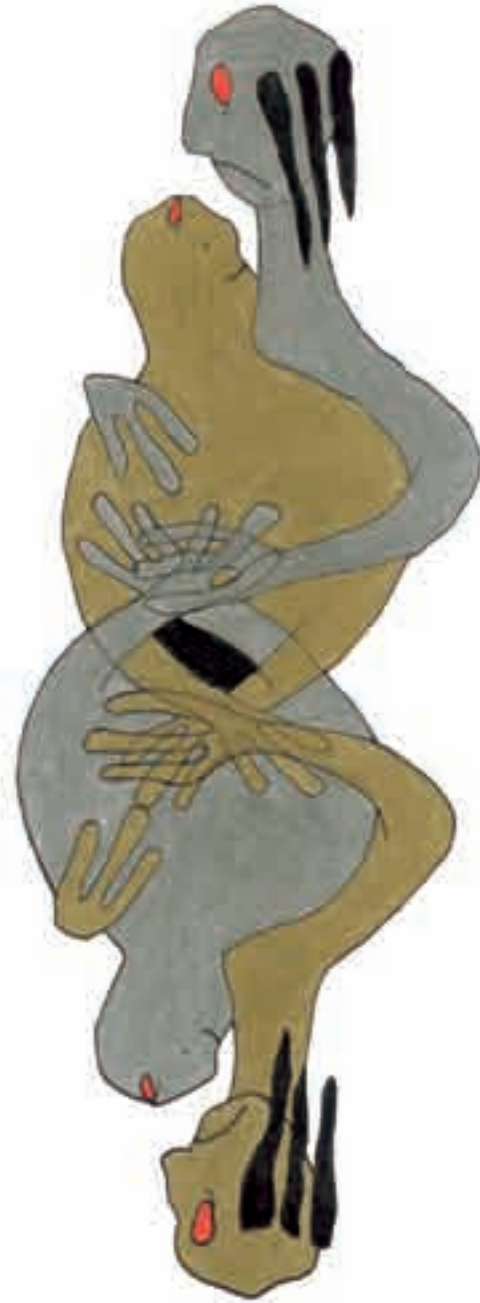

Als ik groot ben

Een rolator
die wil ik later
ook, als ik groot ben

maar **w e l** één met airbags

gro

Ik ga mezelf

Ik ga mezelf aan jou niet aanpassen

ik heb al **moeite genoeg**

m e z e l f a a n

t e

p a s s e n

ik heb al zoveel **gedachten**

f a n t a s i e r i j k e m a a r o o k b e w u s t e

ik leg mijn brein even te rusten

en waarschijnlijk

w e l t e r u s t e n

Focus Dokus

Je gevoelige oren
Je gescheurde neus
Je frikandel

Ik mag 't allemaal wel

Je smekende ogen
Je wandeltijd
Je dwangneurose

Sommige opnieuw uitgekozen.

poten wijd
en ballen open gespreid

ongegeneerd

't enige roze dat geneert, is w i j d g e s p r e i d

Je **goede morgen**

lik in neus en oor

dan de **drang**

en ik ben al aan de gang

daarna zo joelend

en ik moet wel

jou laten schijten

ik MOET ZELF ook en heel snel

spinnenpoten in de l u c h t

en een **verwaande** blik

nog één zucht en een schuurpapieren lik

je kriebelende kont

en alles *bijna* bruin

zoek je plaatsje vrijdag **maar niet boven op mij**

nagels van een mes

bijten sowieso niet

maar heel soms

doet hij iets doms

B L I J D S C H A A P in totaal

heel ver – of horizontaal

nog één diepe z u c h t

en dan gaan **we** nog even lopen

n o g e v e n, s l a p e n

blijdschap